

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej

Art. 1. W ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 862) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwo sprawuje mecenat nad działalnością kulturalną polegający na wspieraniu i promocji twórczości, edukacji i oświaty kulturalnej, działań i inicjatyw kulturalnych, a także opieki nad zabytkami i ochrony dziedzictwa narodowego w Rzeczypospolitej Polskiej i za granicą.”;

2) art. 9a otrzymuje brzmienie:

„Art. 9a. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres zadań objętych mecenatem państwa,
- 2) szczegółowe warunki, sposób i tryb udzielania, przekazywania i rozliczania dotacji, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 9 ust. 3, oraz dofinansowania, o którym mowa w art. 28 ust. 1a,
- 3) dane i informacje zawarte we wniosku o udzielenie dotacji, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 9 ust. 3, oraz dofinansowania, o którym mowa w art. 28 ust. 1a, oraz dokumenty dołączane do wniosku,
- 4) dokumenty niezbędne do zawarcia i rozliczenia umowy o udzielenie dotacji, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 9 ust. 3, oraz dofinansowania, o którym mowa w art. 28 ust. 1a,
- 5) elementy, jakie powinna zawierać umowa o udzielenie dotacji, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 9 ust. 3, oraz dofinansowania, o którym mowa w art. 28 ust. 1a – uwzględniając priorytetowy zakres zadań i cele przeznaczania środków finansowych z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, określonych przez tego ministra na dany rok kalendarzowy i ogłaszanych w formie programów w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra, oraz środków współfinansowanych ze środków europejskich i międzynarodowych, konieczność

zapewnienia wszechstronnej oceny zadań, na wykonanie których ma być udzielona dotacja albo dofinansowanie, a także zapewnienie celowości i racjonalności wydatkowania środków publicznych, w tym zgodnie z zasadami udzielania pomocy publicznej.”;

3) w art. 21:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Organizatorzy, o których mowa w ust. 1, mogą na podstawie umowy zawartej z podmiotem prowadzącym działalność w zakresie ochrony lub upowszechniania polskiego dziedzictwa narodowego utworzonym na podstawie prawa obcego tworzyć instytucje kultury z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2b. Stroną umowy, o której mowa w ust. 2a, oprócz podmiotu, o którym mowa w ust. 2a, może być także osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej.”,

b) w ust. 3 wyrazy „ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1–2a”,

c) w ust. 5 wyrazy „ust. 2” zastępuje się wyrazami „ust. 2 i 2a”;

4) w art. 25 w ust. 1 wyrazy „art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 21 ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 2a”;

5) w art. 26 w ust. 1 wyrazy „art. 21 ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 21 ust. 1–2a”;

6) po art. 26e dodaje się art. 26f w brzmieniu:

„Art. 26f. Pracownicy instytucji kultury, o których mowa w art. 21 ust. 2a, mogą być zatrudniani na podstawie przepisów państwa, w którym wykonują pracę.”;

7) w art. 28 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz za jego zgodą państwowe instytucje kultury, których organizatorem jest ten minister, mogą udzielać dofinansowania, w tym wydatków inwestycyjnych i bieżących, podmiotom prowadzącym działalność w dziedzinie kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w tym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy oraz rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Ochrona dziedzictwa narodowego jest jednym z podstawowych zadań państwa i obejmuje całość spuścizny kulturowej i historycznej Rzeczypospolitej Polskiej niezależnie od tego, czy znajduje się ona na terytorium kraju, czy też poza jego granicami.

Historia naszego państwa, a w szczególności zabory, zmiany granic, emigracje popowstaniowe, wojenne i polityczne, a także ekonomiczne w XIX i XX wieku przyczyniły się do tego, że znaczna część dziedzictwa kulturowego powstała lub znalazła się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Emigracja polska stworzyła szereg instytucji, które zachowały ciągłość istnienia i kontynuują działalność polegającą na sprawowaniu opieki nad spuścizną kulturową i historyczną, gromadzeniu dziedzictwa narodowego, jego upowszechnianiu oraz prowadzeniu działalności kulturalnej. Instytucje te często borykają się z trudnościami finansowymi i istnieje obawa, że z tego powodu będą zmuszone do zaprzestania prowadzonej działalności.

W świetle obowiązujących przepisów podmioty prowadzące działalność w wyżej wymienionym zakresie, w tym między innymi zrzeszone w Stałej Konferencji Muzeów, Archiwów i Bibliotek Polskich na Zachodzie, mogą ubiegać się o udzielenie pomocy finansowej na realizację konkretnych programów za pośrednictwem podmiotów krajowych czyli organizacji pozarządowych i innych podmiotów uprawnionych do prowadzenia działalności pożytku publicznego, w trybie postępowania konkursowego. Wsparcie to, udzielane w ramach dotacji celowej między innymi przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, a także Senat, jest niewystarczające.

Jedną z form ochrony dziedzictwa narodowego jest prowadzenie działalności kulturalnej na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 862). Ustawa ta przewiduje, że w celu prowadzenia działalności kulturalnej ministrowie oraz kierownicy urzędów centralnych, a także jednostki samorządu terytorialnego mogą powoływać do życia instytucje

kultury będące osobami prawnymi. Mają one status instytucji publicznych i należą do sektora finansów publicznych.

Na gruncie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej nie jest jednak możliwe zapewnienie stałej pomocy finansowej dla polskich instytucji kultury, które znajdują się za granicą, a ich ranga i charakter nie pozostawia wątpliwości co do konieczności zaangażowania państwa polskiego w zagwarantowanie ich trwałości, sprawowania nad nimi opieki i udostępniania ich zasobów, zarówno społeczeństwu polskiemu (w kraju i za granicą), jak i społeczności zagranicznej.

W związku z powyższym projekt nowelizacji ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej ma na celu stworzenie ram instytucjonalnych, które umożliwiłyby zapewnienie stałych źródeł finansowania instytucjom, które zostały utworzone na podstawie prawa obcego i prowadzą działalność w zakresie ochrony lub upowszechniania polskiego dziedzictwa narodowego.

2. Różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej ministrowie oraz kierownicy urzędów centralnych oraz jednostki samorządu terytorialnego (organizator) mogą na podstawie umowy zawartej z osobą fizyczną, osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej tworzyć instytucje kultury. W umowie tej strony określają wielkość środków wnoszonych przez każdą z nich, niezbędnych do prowadzenia działalności przez instytucję kultury. Ponadto strony określają w umowie uprawnienia podmiotu zawierającego umowę z organizatorem odnośnie do treści statutu, powołania dyrektora oraz likwidacji instytucji kultury.

Projekt ustawy ma na celu umożliwienie tworzenia przez ministrów oraz kierowników urzędów centralnych, a także jednostki samorządu terytorialnego państwowych oraz samorządowych instytucji kultury na podstawie umowy zawartej z podmiotem utworzonym na podstawie prawa obcego, który prowadzi działalność w zakresie ochrony lub upowszechniania polskiego dziedzictwa narodowego. Projekt przewiduje, że siedziba tego rodzaju instytucji kultury będzie się znajdowała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 21 ust 2a).

Jednocześnie wprowadzony został przepis, dzięki któremu stroną takiej umowy oprócz podmiotu utworzonego na podstawie prawa obcego, który prowadzi działalność w zakresie ochrony lub upowszechniania polskiego dziedzictwa narodowego, będą mogły być osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej (art. 21 ust. 2b).

Utworzona w ten sposób instytucja kultury będzie stanowiła jeden z elementów sektora finansów publicznych, a tym samym będzie miała zapewnione źródła finansowania w budżecie państwa.

W konsekwencji proponowanych rozwiązań doprecyzowano szereg przepisów, które regulują zasady działania instytucji kultury, tak aby te regulacje mogły być stosowane analogicznie w przypadku instytucji kultury tworzonych w drodze umowy z zagranicznym podmiotem prowadzącym działalność w zakresie ochrony lub upowszechniania polskiego dziedzictwa narodowego.

W szczególności doprecyzowano, aby do tego rodzaju instytucji kultury mogły być stosowane przepisy dotyczące konieczności określenia przez strony w umowie o powołaniu instytucji kultury wielkości środków wnoszonych przez każdą z nich, niezbędnych do prowadzenia działalności przez instytucję kultury (art. 21 ust. 3), a także określenia uprawnień podmiotu zawierającego umowę z organizatorem odnośnie do treści statutu, powołania dyrektora oraz likwidacji instytucji kultury (art. 21 ust. 5).

Ponadto w przypadku likwidacji instytucji kultury utworzonej w powyższym trybie podmioty, które ją utworzyły, będą przejmowały zobowiązania i wierzytelności, przy czym odpowiedzialność za zobowiązania jest solidarna. W tym celu doprecyzowano art. 25 ust. 1.

Dzięki zmianie art. 26 ust. 1 organizator będzie mógł przekazać odpłatnie lub w wyjątkowych przypadkach nieodpłatnie składniki mienia zlikwidowanej instytucji kultury osobie prawnej lub fizycznej w celu prowadzenia działalności kulturalnej, chyba że umowa o powołaniu instytucji kultury stanowiłaby inaczej.

W celu zapewnienia możliwości udzielania doraźnej pomocy finansowej podmiotowi prowadzącemu działalność w zakresie kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w tym także poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, został odpowiednio zmodyfikowany art. 28 ust. 1a.

Ponadto został rozszerzony i zmodyfikowany zakres zawartego w art. 9a upoważnienia dla ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego. Proponowana zmiana zobowiązuje wymienionego ministra do określenia, w drodze rozporządzenia, między innymi szczegółowych warunków, sposobu i trybu udzielania, przekazywania i rozliczania dotacji, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 9 ust. 3 oraz dofinansowania, o którym mowa w art. 28 ust. 1a, a także zakresu zadań objętych mecenatem państwa.

Niezależnie od powyższego zaproponowano przepis, zgodnie z którym pracownicy instytucji kultury utworzonej na podstawie umowy zawartej przez podmiot tworzący instytucję kultury z podmiotem utworzonym na podstawie prawa obcego, który prowadzi działalność w zakresie ochrony lub upowszechniania polskiego dziedzictwa narodowego, będą mogli być zatrudniani na podstawie przepisów prawa państwa, w którym wykonują pracę (art. 26f).

Ponadto projekt zawiera propozycję zmiany art. 1 pkt 2 w celu rozszerzenia mecenatu państwa nad działalnością kulturalną o ochronę dziedzictwa narodowego poza granicami naszego kraju.

3. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

Projekt wymaga wydania przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego rozporządzenia, w którym należy określić między innymi:

- 1) zakres zadań objętych mecenatem państwa;
- 2) szczegółowe warunki, sposób i tryb udzielania, przekazywania i rozliczania dotacji celowych oraz dofinansowania dla podmiotów prowadzących działalność w dziedzinie kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Rozporządzenie to powinno sprecyzować:

- 1) termin, w jakim będą mogły być składane wnioski o udzielenie dotacji celowej oraz dofinansowania, termin ich rozpatrzenia, a także przekazywania przyznanych środków;
- 2) sposób oceny zadań, na realizację których ma być udzielona dotacja oraz dofinansowanie.

W odniesieniu do wymogu określenia zakresu zadań objętych mecenatem państwa należy w szczególności uwzględnić potrzebę:

- 1) podtrzymywania i rozpowszechniania tradycji narodowej i państwowej;

- 2) upowszechniania i promocji twórczości artystycznej;
- 3) upowszechniania i promocji czytelnictwa;
- 4) promocji kultury polskiej za granicą;
- 5) zachowania, waloryzacji i ochrony dziedzictwa kulturowego, w tym ochrony polskiego dziedzictwa kulturowego za granicą;
- 6) budowy i modernizacji infrastruktury kulturalnej;
- 7) tworzenia warunków do ekspozycji, zakupów i upowszechniania sztuki współczesnej;
- 8) zachowania i upowszechniania tradycji regionalnej i kultury ludowej;
- 9) tworzenia i wdrażania systemów informatycznych w sferze kultury;
- 10) edukacji kulturalnej społeczeństwa.

4. Konsultacje społeczne

Nadesłane w ramach konsultacji opinie i uwagi są zamieszczone na senackiej stronie internetowej. Wyniki konsultacji przedstawiono w Ocenie Skutków Regulacji.

5. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Tytuł projektu:

Ustawa o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej

Przedstawiciel wnioskodawcy:

senator Michał Seweryński

Osoby odpowiedzialne za projekt w Biurze Legislacyjnym:

Danuta Drypa, legislator, tel. 22 694 9192

Marian Fałek, ekspert ds. OSR, tel. 22 694 9097

Data sporządzenia: 7 grudnia 2017 r.

Źródło: inicjatywa komisji senackiej

Nr druku: 577, 577S

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Na przestrzeni wieków polska emigracja stworzyła za granicą szereg instytucji, które przetrwały i nadal kontynuują działalność polegającą na sprawowaniu opieki nad zabytkami i polskim dziedzictwem narodowym. Instytucje te często borykają się z trudnościami finansowymi i istnieje ryzyko zaprzestania ich działalności, w konsekwencji nastąpiłoby zakończenie korzystnej dla Polski działalności prowadzonej przez te podmioty związanej z promocją kultury polskiej. Istota problemu polega na tym, że zgodnie z obowiązującymi przepisami tj. *ustawą z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej* instytucjom tym nie można zapewnić stałej pomocy finansowej z budżetu państwa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt.

W celu umożliwienia udzielania wsparcia instytucjom, które zajmują się opieką nad zabytkami i polskim dziedzictwem narodowym znajdującym się za granicą, proponuje się dokonanie nowelizacji *ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej* polegającej na:

- rozszerzeniu mecenatu państwa nad działalnością kulturalną o ochronę dziedzictwa narodowego poza granicami kraju,
- upoważnieniu ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego do określenia, w drodze rozporządzenia:
 - zakresu zadań objętych mecenatem państwa,
 - szczegółowych warunków, sposobu i trybu udzielenia, przekazywania i rozliczania dotacji oraz dofinansowania,
 - danych i informacji zawartych we wniosku o udzielenie dotacji oraz dokumentów dołączanych do wniosku,
 - dokumenty niezbędne do zawarcia i rozliczenia umowy o udzielenie dotacji oraz dofinansowania,
 - elementów, jakie powinna zawierać umowa o udzielenie dotacji oraz dofinansowania
- uwzględniając priorytetowy zakres zadań i cele przeznaczania środków finansowych z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego,
- dodaniu przepisu, według którego organizatorzy (o których mowa w art. 21 ust. 1) na podstawie umowy zawartej z podmiotem prowadzącym działalność w zakresie ochrony lub upowszechniania polskiego dziedzictwa narodowego utworzonym na podstawie prawa obcego mogą tworzyć instytucje kultury z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- dodaniu przepisu, dzięki któremu stroną takiej umowy oprócz podmiotu utworzonego na podstawie prawa obcego, który prowadzi działalność w zakresie ochrony lub upowszechniania polskiego dziedzictwa narodowego, będą mogły być osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej,
- sprecyzowaniu, że pracownicy instytucji kultury mogą być zatrudniani na podstawie przepisów państwa, w którym wykonują pracę,
- zapewnieniu możliwości udzielania doraźnej pomocy finansowej podmiotowi prowadzącemu działalność w zakresie kultury i ochrony dziedzictwa narodowego poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt.

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Ministrowie			Uzyskują możliwość utworzenia instytucji kultury z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z podmiotem utworzonym na podstawie prawa obcego i prowadzącym działalność w zakresie ochrony lub upowszechniania polskiego dziedzictwa narodowego.
Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego			Wydanie rozporządzenia, które określi: <ul style="list-style-type: none">zakres zadań objętych mecenatem państwa,szczegółowe warunki, sposób i tryb udzielenia, przekazywania i rozliczania dotacji oraz dofinansowania,dane i informacje zawarte we wniosku o udzielenie dotacji oraz dokumenty dołączane do wniosku,dokumenty niezbędne do zawarcia i rozliczenia umowy o udzielenie dotacji oraz dofinansowania,elementy, jakie powinna zawierać umowa o udzielenie dotacji oraz dofinansowania.
Kierownicy Urzędów Centralnych			Uzyskują możliwość utworzenia instytucji kultury z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z podmiotem utworzonym na podstawie prawa obcego i prowadzącym działalność w zakresie ochrony lub upowszechniania polskiego dziedzictwa narodowego.
Jednostki samorządu terytorialnego			
Instytucje Kultury			Możliwość uzyskania wsparcia działalności związanej z opieką zabytków i ochroną dziedzictwa narodowego znajdującego się za granicą.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji.

Projekt został przesłany do zaopiniowania: Ministrowi Rozwoju i Finansów, Ministrowi Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministrowi Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministrowi Spraw Zagranicznych, Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji, Krajowej Radzie Radców Prawnych, Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Stowarzyszeniu Wspólnota Polska.

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego wyraził przekonanie, że proponowana nowelizacja jest niezbędna dla wyeliminowania niejasności i luk prawnych, występujących na płaszczyźnie ochrony dziedzictwa narodowego poza granicami kraju, w związku z czym zasługuje na pełne poparcie. W opinii stwierdzono, że unormowania zawarte w projekcie ustawy są zbieżne z oceną Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, jednakże wymagają uzupełnienia. W odniesieniu do projektowanego przepisu art. 21 ust. 2a należy wziąć pod uwagę sytuację, w której organizator instytucji kultury będzie zawierał umowę o utworzeniu instytucji z dwoma lub więcej podmiotami niepublicznymi, wśród których będą zarówno podmioty krajowe jak i podmioty zagraniczne. Ponadto Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, wskazało potrzebę wprowadzenia normy kolizyjnej odnoszącej się do równoległych regulacji obowiązujących w prawie polskim i prawie państwa obcego, na terytorium którego polska instytucja kultury ma prowadzić działalność, dotyczących zwłaszcza zagadnień szczegółowych w zakresie przedmiotu działalności instytucji kultury. Podniesiono konieczność wprowadzenia normy eliminującej wątpliwości w zakresie podstaw prawnych zatrudniania pracowników instytucji kultury. Zaproponowano nowelizację art. 9a oraz art. 28 ust. 1a w sposób umożliwiający udzielanie przez ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego dofinansowania podmiotom prowadzącym działalność w dziedzinie kultury i ochrony dziedzictwa narodowego poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Rozwoju i Finansów przesłał następujące uwagi do projektu ustawy:

- rozważenia wymaga czy zaproponowane regulacje stanowią wystarczające przesłanki dające podstawę do ewentualnego udzielenia dotacji,
- zdefiniowaniu powinno podlegać użyte określenie „prawa obcego” i jego zakres na potrzeby projektowanej regulacji,
- wątpliwości budzi proponowane, poprzez rozszerzenie art. 25, przejęcie zobowiązań i wierzytelności po likwidowanej instytucji kultury przez organizatora mimo solidarnego charakteru tej odpowiedzialności z drugą stroną umowy,
- obiekcje budzi też rozszerzenie art. 26 ust. 1 o proponowany art. 21 ust. 2a w zakresie rozdysponowania majątku tj. możliwości przekazania przez organizatora instytucji kultury odpłatnie lub w wyjątkowych przypadkach nieodpłatnie składników mienia zlikwidowanej instytucji kultury osobie prawnej lub fizycznej w celu prowadzenia działalności kulturalnej,
- przedmiotowa regulacja powinna zawierać przepisy mające na celu ochronę interesów finansowych organizatorów, w tym między innymi jednostek samorządu terytorialnego,
- projektowane rozwiązania powinny być tak sformułowane, aby organizatorzy, a więc strona polska, miała decydujący wpływ na działalność instytucji kultury, chronić interesy strony polskiej zwłaszcza w zakresie odpowiedzialności za zobowiązania instytucji kultury utworzonej w nowym trybie,

- z rozwiązaniami systemowymi powinny być zgodne wszystkie przepisy ustaw regulujących zakres dofinansowania środkami budżetu państwa, jasno precyzując formy dystrybucji środków i jednostki uprawnione do ich otrzymania,
- proponowane rozwiązanie umożliwi tworzenie przez jednostki samorządu terytorialnego instytucji kultury o rozszerzonym zakresie działania, dlatego należy również rozważyć zmianę ustaw regulujących zadania, obszar i zakres działania jednostek samorządu terytorialnego.

Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej stwierdza, że projekt ustawy realizuje zasługujący na aprobatę postulat realizacji podstawowego zadania państwa, jakim jest ochrona polskiego dziedzictwa narodowego znajdującego się poza granicami kraju. W ocenie Prokuratury Generalnej rozważenia wymaga kwestia właściwości prawa polskiego do stosunków prawnych, których stroną będzie wspólna instytucja kultury. Podstawą działalności wspólnej instytucji kultury będzie umowa zawierana z podmiotem utworzonym na podstawie prawa obcego. Zdaniem Prokuratury Generalnej pojawia się zatem potencjalny problem zapewnienia stosowania prawa polskiego dla zawarcia, wykonania i rozwiązania takiej umowy. Ponadto biorąc pod uwagę, że obecna regulacja pozwala przenieść na poziom umowy uzgodnienia istotnych kwestii odnośnie do koncepcji wspólnej instytucji kultury w opinii Prokuratury Generalnej istotny będzie sposób wykonania przez ministra kompetencji do wskazania, które spośród instytucji mających siedzibę za granicą, będą mogły tworzyć wspólne instytucje kultury z siedzibą w Polsce, w szczególności w odniesieniu do propozycji ewentualnego przejęcia zobowiązań i wiarygodności po likwidacji instytucji kultury.

Minister Spraw Zagranicznych wyraził opinię, że projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego poinformował, że nie zgłasza uwag do projektu ustawy.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji poinformował, że nie zgłasza uwag oraz propozycji do projektu ustawy.

Pozostałe podmioty nie przedstawiły opinii. Nadesłane opinie i uwagi są zamieszczone na senackiej stronie internetowej.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych.

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	Budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedmiotowa regulacja będzie powodowała wzrost wydatków sektora finansów publicznych, gdyż umożliwi państwu sprawować mecenat nad działalnością kulturalną polegający na wspieraniu i promocji twórczości, edukacji i oświaty kulturalnej, działań i inicjatyw kulturalnych, a także opieki nad zabytkami i ochrony dziedzictwa narodowego w Rzeczypospolitej Polskiej i za granicą. Sporządzenie rachunku skutków, który prezentowałby szacunek wysokości dodatkowych wydatków sektora finansów publicznych jest trudny do zrealizowania, gdyż wzrost wydatków zależy będzie od czynników, których parametry nie są znane na tym etapie, np.: liczby podmiotów utworzonych na podstawie prawa obcego i prowadzących działalność w zakresie ochrony lub upowszechniania polskiego dziedzictwa narodowego, które wystąpią o dofinansowanie, zakresu zadań objętych mecenatem państwa, kategorii wydatków i skali ich dofinansowania. Jednakże skutki finansowe wynikające z podejmowanych działań powinny mieścić się w limitach wydatków właściwych części budżetowych dysponentów, bez konieczności angażowania dodatkowych środków budżetowych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu.

☐ zmniejszenie liczby dokumentów	☒ zwiększenie liczby dokumentów
☐ zmniejszenie liczby procedur	☒ zwiększenie liczby procedur
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy	☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:	☐ inne:

Przedmiotowa regulacja nie wpłynie w sposób istotny na zwiększenie obciążeń regulacyjnych, gdyż dodatkowe obowiązki będą związane z rozliczeniem dofinansowania udzielanego instytucjom kultury.

9. Wpływ na rynek pracy.

Brak wpływu.

10. Wpływ na pozostałe obszary.

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☒ inne: zabytki i ochronę dziedzictwa narodowego		

Omówienie wpływu: Mecnat państwa poprzez udzielanie wsparcia instytucjom kultury sprawującym opiekę i ochronę dziedzictwa narodowego pozostającego za granicą umożliwi kontynuowanie promocji kultury polskiej w świecie.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego.

Przepisy projektu będą miały zastosowanie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja projektu regulacji powinna być prowadzona systematycznie. Jednym ze wskaźników, który może być wykorzystany w celu dokonywania porównań działalności instytucji kultury może być np.: relacja, wyrażająca liczbę osób korzystających w ciągu roku z usług danej instytucji do kwoty dotacji udzielonej temu podmiotowi.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.).

Brak

Warszawa, 8 stycznia 2018 r.

BAS-WAPM-2696/17

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (przedstawiciel wnioskodawcy: senator Michał Seweryński)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projektodawcy proponują znowelizowanie ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 862), dalej jako „ustawa”.

Zgodnie z przedłożeniem sprawowany przez państwo mecenat nad działalnością kulturalną polegający na wspieraniu i promocji twórczości, edukacji i oświaty kulturalnej, działań i inicjatyw kulturalnych oraz opieki nad zabytkami, ma obejmować działalność nie tylko w Polsce, ale także za granicą (art. 1 ust. 2 ustawy). Proponowane zmiany obejmują m.in. art. 21 ust. 2a ustawy, zgodnie z którym organizatorzy będą mogli na podstawie umowy zawartej z podmiotem prowadzącym działalność w zakresie ochrony lub upowszechniania polskiego dziedzictwa narodowego utworzonym na podstawie prawa obcego tworzyć instytucje kultury z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 28 ust. 1a, stanowiący, że minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz za jego zgodą państwowe instytucje kultury, których organizatorem jest ten minister, będą mogły udzielać dofinansowania, w tym wydatków inwestycyjnych i bieżących,

podmiotom prowadzącym działalność w dziedzinie kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w tym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z art. 2 projektowanej ustawy ma ona wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Materia, której dotyczy projekt ustawy, pozostaje poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie reguluje kwestii objętych zakresem prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt

Warszawa, 8 stycznia 2018 r.

BAS-WAPM-2697/17

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie
stwierdzenia, czy senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu
i prowadzeniu działalności kulturalnej (przedstawiciel wnioskodawcy:
senator Michał Seweryński) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii
Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu**

Projektodawcy proponują znowelizowanie ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 862), dalej jako „ustawa”. Zgodnie z przedłożeniem sprawowany przez państwo mecenat nad działalnością kulturalną polegający na wspieraniu i promocji twórczości, edukacji i oświaty kulturalnej, działań i inicjatyw kulturalnych oraz opieki nad zabytkami, ma obejmować działalność nie tylko w Polsce, ale także za granicą (art. 1 ust. 2 ustawy). Proponowane zmiany obejmują m.in. art. 21 ust. 2a ustawy, zgodnie z którym organizatorzy będą mogli na podstawie umowy zawartej z podmiotem prowadzącym działalność w zakresie ochrony lub upowszechniania polskiego dziedzictwa narodowego utworzonym na podstawie prawa obcego tworzyć instytucje kultury z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 28 ust. 1a, stanowiący, że minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz za jego zgodą państwowe instytucje kultury, których organizatorem jest ten minister, będą mogły udzielać dofinansowania, w tym wydatków inwestycyjnych i bieżących, podmiotom prowadzącym działalność w dziedzinie kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w tym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt